

AdoptieOudersOverleg

Belangenvereniging
Zelfdoeners in
Adoptie

contactadres: Tooroplaan 21, 3141 KN, Maassluis, tel 010 – 4271393, 06- 50272376, fax 08 - 42224361

Vaste Kamercommissie van Justitie
t.a.v. de griffier
mevr. M. Pe
070 3183444

13 september 2003

Geachte leden van de Vaste Kamercommissie van Justitie,

Tijdens het Algemeen Overleg over interlandelijke adoptie op 11 december j.l. is regelmatig verwezen naar een brief van de Vereniging Wereldkinderen. In deze brief werd –zo bleek ons later– verwezen naar een aantal van onze publicaties. Daarbij heeft de Vereniging Wereldkinderen aangegeven dat een deel van onze informatie onvolledig of zelfs onjuist zou zijn.

Wij betreuren het dat de vereniging Wereldkinderen geen contact met ons heeft opgenomen en ons geen kopie van haar brief heeft toegestuurd. Vanuit het AdoptieOudersOverleg hebben wij al onze correspondentie vrij toegankelijk op internet gezet en telkens kopie gestuurd naar de Centrale Autoriteit Interlandelijke Adoptie. Wij geloven van harte in de dialoog als de beste en enige manier van communiceren.

Inhoudelijk hebben wij een aantal kanttekeningen bij de brief van directeur Ina Hut van de vereniging Wereldkinderen. Wij hebben haar inmiddels per fax omgaand een reactie gestuurd. Bijgaand ontvangt u kopie van deze correspondentie.

Met vriendelijke groet,

W.J.A. Halm

AdoptieOudersOverleg

AdoptieOudersOverleg

Belangenvereniging
Zelfdoeners in
Adoptie

contactadres: Tooroplaan 21, 3141 KN, Maassluis, tel 010 – 4271393, 06 – 50272376, fax 08 - 42224361

Vereniging Wereldkinderen
Fax 070 354 7867

13 december 2003

Geachte mevrouw Hut,

Via één van de fracties uit de Tweede Kamer ontvingen wij op ons verzoek een kopie van uw brief van 8 december 2003 gericht aan de Vaste Kamercommissie voor Justitie.

In deze brief zet u de visie van de vereniging Wereldkinderen over het huidige maatschappelijke en politieke debat over interlandelijke adoptie uiteen. In uw brief verwijst u ook naar door het AdoptieOudersOverleg gepubliceerde brieven, waar u kritische kanttekeningen bij plaatst. Met deze brief willen wij hierop reageren. Het valt ons op dat u uw kritiek op hetgeen door het AdoptieOudersOverleg naar voren is gebracht niet vooraf met ons heeft besproken.

Communicatie met adoptieouders

Het AdoptieOudersOverleg heeft al haar correspondentie richting Tweede Kamer publiek toegankelijk op internet gezet en tegelijkertijd aan de Centrale Autoriteit gestuurd. Dit vanuit het standpunt dat een dialoog de beste - en enige - manier van communiceren is. Wij spreken de hoop uit dat we in de toekomst wél rechtstreeks met elkaar in gesprek komen. Als adoptieouders willen wij investeren in een dialoog met de vergunninghouders i.c. met de Vereniging Wereldkinderen en in een wederzijds vertrouwen.

Onderstaand willen wij graag inhoudelijk ingaan op een aantal thema's die u in uw brief van 8 december behandelt. Daarbij merken we op dat het AdoptieOudersOverleg een samenwerkingsverband is van adoptieouderorganisaties en dat de verschillende partners ieder hun eigen inbreng hebben in deze brief, per onderwerp minder of meer al naar gelang de eigen affiniteit met het onderwerp. Waar over China gesproken wordt is vanzelfsprekend de inbreng van Stichting de Rode Draad geconcentreerder en waar sprake is van deelbemiddeling de inbreng van de Belangenvereniging Zelfdoeners in Adoptie. Over het geheel van de brief is zorgvuldig tussen de verschillende partners gesproken en de inhoud ondertekenen we gezamenlijk als AdoptieOudersOverleg..

Adoptiemotivatie en het belang van het kind

Op bladzijde 1 van uw brief spreekt u van een onterechte discussie rond het uitbreiden van het aantal te plaatsen adoptiekinderen. U heeft het over bepaalde groeperingen die de druk opvoeren om meer kinderen naar Nederland te 'halen'. U praat over eenzijdige druk vanuit het belang van adoptieouders. Gaandeweg wordt een beeld opgebouwd van

de gemiddelde adoptieouder als iemand die bij voorkeur onmiddellijk een baby in zijn gezin geplaatst wenst. De vraag is of u adoptieouders daarmee recht doet. Het herhaaldelijk afbeelden van Nederlandse adoptieouders als verwerende consumenten en het generaliseren van hun vermeende adoptiemotivaties geeft niet de indruk dat u de zeer diverse motivaties van ouders om te adopteren voldoende kent en serieus neemt. Daarmee wordt geen constructieve bijdrage geleverd aan het opbouwen van het eerder vermelde noodzakelijke onderlinge vertrouwen.

Wij spreken er onze zorg over uit dat te snel gerefereerd wordt aan 'het belang van het (adoptie)kind' zonder dat de bedoeling hiervan voldoende expliciet gemaakt wordt. Het belang van het kind is te kostbaar om snel en onvoldoende gemotiveerd of onderbouwd ingezet te worden. In onze brief aan de Kamer van 15 oktober hebben wij uitgebreid stilgestaan bij wat wij en vooral – wat deskundigen op het gebied van kinderrecht – onder dit belang verstaan. Wij ontkennen niet dat adoptieouders een eigen belang hebben bij interlandelijke adoptie. Wij hebben ervoor gewaakt het belang van kinderen als inzet te gebruiken voor het louter vervullen van een kindrewens. Tegelijkertijd hebben wij vanuit ons hart geschreven in het belang van kinderen die voor adoptie in aanmerking komen, met een glashelder beroep op het Verdrag van de Rechten van het Kind en het Haags Adoptieverdrag.

Belangen van adoptieouders en adoptiekinderen verschillen niet alleen, maar komen ook voor een zeer belangrijk deel overeen. Adoptieouders hebben niet noodzakelijkerwijs alleen een eigen belang vooropstaan met het oog op adoptiekinderen. Dat is een karikatuur van de werkelijkheid. Veel adoptieouders hebben de beelden van door hen bezochte weeshuizen nog steeds op hun netvlies staan en zijn nog meer dan voor hun adoptie innerlijk overtuigd van de noodzaak van meer plaatsingen, omdat plaatsing in een gezin beter is dan opvoeding in een tehuissituatie. Het algemene beeld dat u schetst van het belang en de motivatie van adoptieouders is te eenzijdig en doet geen recht aan de veel complexere werkelijkheid.

Aangevoerde verklarende factoren

Wij waarderen de poging die u doet om wat u noemt 'de oorzaken van de ontstane discussie' in een breder perspectief te plaatsen. U geeft daarbij aan dat het aantal aanvragen 'enorm' is toegenomen, mede door verruiming van de adoptiemogelijkheden voor alleenstaanden, homo-ouders en één-ouder adopties binnen het huwelijk. Een aantal weken geleden had Minister Donner het over 'gigantische bedragen'. Dit keer heeft u het over een 'enorme toename'. Zeker waar u ons concrete cijfermateriaal in twijfel trekt verbaast het ons dat u zelf geen enkele poging doet om uw generaliserende uitspraken te onderbouwen. Verderop in deze brief gaan wij op de cijfers in. Hier willen wij volstaan met de opmerking dat wij een debat als dit graag voeren op basis van concrete en verifieerbare gegevens, zodat de discussie zuiver en waardig kan lopen, zonder risico van wellicht onbedoelde beeldvorming. De AOO partners LAVA en BZA kennen telefonische gesprekken voor adoptieouders. Zij hebben niet de indruk dat alleenstaanden massaal gebruik zijn gaan maken van de mogelijkheden voor adoptie. Voor homo aspirant-adoptieouders zijn de mogelijkheden zoals u zelf weet zeer beperkt. Het lijkt ons dat wat u noemt 'de roep om meer adoptiekinderen' hier onvoldoende mee verklaard wordt.

Oorzaak of beschrijving werkelijkheid?

U stelt 'dat het onderzoeksrapport van KPMG met daarin het voorstel om de adoptiecapaciteit uit te breiden de druk vanuit de vragende partij heeft vergroot'. KPMG consultancy heeft onderzocht hoe het traject tot het verlenen van een beginseltoestemming geoptimaliseerd kan worden. Heel duidelijk heeft KPMG niet gepleit om de adoptiecapaciteit uit te breiden omdat, aldus KPMG, dit buiten het terrein van haar onderzoek lag en meer thuishoort op het gebied van een politiek / maatschappelijke keuze. In het rapport werd overigens tevens gemeld dat een aantal beleidsbepalers

kritisch staat tegenover het uitbreiden van de adoptiecapaciteit vanwege 'mogelijke negatieve consequenties voor geadopteerden en voor de maatschappij'. Over die laatste opmerking wordt inmiddels intensief gesproken tussen adoptieouders en het Ministerie van Justitie. Naar onze mening heeft KPMG louter de bestaande situatie in beeld heeft gebracht.

Als oorzaak van de huidige discussie refereert u ook aan uitspraken van de Stichting Adoptie Voorzieningen. Die heeft aangegeven dat er meer kinderen zijn die voor adoptie in aanmerking komen dan dat er worden bemiddeld en dat de capaciteit bij de vergunning-houders te gering is en derhalve beperkend werkt op het aantal bemiddelingen.

Net als bij uw opmerking over het rapport van KPMG menen wij dat u de uitspraken vanuit de SAV ten onrechte aanvoert als óorzaak van de discussie. Op deze manier redenerend moet iedere instantie dus maar zwijgen omdat ze anders de vraag naar het aantal adopties laat toenemen. U plaatst de vraag naar meer adopties daarmee in het kader van een schuldvraag. Dat lijkt ons een ongewenste en heilloze ontwikkeling. De vraag naar de eventuele mogelijkheden van meer adopties is reëel, integer en het gevolg van een aantal complexe maatschappelijke factoren. Diezelfde complexiteit geldt voor de mogelijkheden voor het uitbreiden van het aantal plaatsingen. Instanties die deze factoren onderzoeken en benoemen verdienen het niet om neergezet te worden als veroorzakers van meer vraag, maar verdienen een compliment omdat ze de moeite doen om vanuit hun expertise hun licht over deze materie te laten schijnen. Beter dan het ontkennen van de boodschap is haar te doorgronden. Dat kan een vruchtbare basis zijn voor verder beleid.

Doel interlandelijke adoptie

U verwijst in uw brief ook naar een aantal punten die in deze discussie volgens u niet worden meegenomen. U vermeldt dan o.a. dat interlandelijke adoptie niet altijd de beste oplossing is voor een kind en dat adoptie sterk afhankelijk is van gebeurtenissen in herkomstlanden. Verder verwijst u naar het Haags Adoptieverdrag en de daar uit voortvloeiende verplichtingen. Dat zijn punten waar wij niets aan willen afdoen. De hier gekozen uitleg van het Haags Adoptieverdrag is echter eenzijdig en te beperkend. Uw opmerking dat Minister Donner andermaal gekozen heeft voor een consistent beleid ten aanzien van het Haags Verdrag is juist. Dat beleid is inderdaad weliswaar consistent, maar in onze beleving een voortzetting van een onjuiste interpretatie van het Haags Adoptieverdrag.

Eerder dit jaar hebben adoptieouders de Centrale Autoriteit opgeroepen tot een pro-actief en stimulerend beleid rond interlandelijke adoptie, binnen alle waarborgen die het Verdrag voorschrijft. Onze oproep daartoe vloeit niet voort uit een loutere kinderwens maar uit het bieden van een gezinssituatie aan kinderen die dat nodig hebben en voor wie ieder ander alternatief is weggefallen. Wij verwijzen u hierbij naar de [brief](#) van dr. William L. Pierce van de International Association of Voluntary Adoption Agencies and NGO's, die wij op 8 december aan de Vaste Kamercommissie voor Justitie stuurden. Daarin wordt helder uiteengezet wat de oorspronkelijke intentie van het Haags Adoptieverdrag is: het bieden van deze laatste kans op een warm gezin aan kinderen. Dat vereist een pro-actief en stimulerend beleid. Bij het Algemeen Overleg van afgelopen donderdag dreigde de discussie verkokerd te worden tot de vraag of de door dr. Pierce genoemde miljoenen Aidswezen al of niet voor adoptie in aanmerking komen. Daar ging de vraag echter niet om en zo heeft de heer Pierce dat ook niet bedoeld. Feit is dat de huidige wereldwijde maatschappelijke ontwikkelingen er op duiden dat het aantal kinderen in nood niet afneemt, maar eerder stijgt. De levensstandaard en sociaal-politieke omstandigheden in grote delen van Centraal- en Zuidoost-Azië zijn de laatste jaren niet significant verbeterd. In Latijns Amerika slaat in voorheen relatief welvarende landen de armoede om zich heen. (Een Argentijnse adoptiebemiddelaar heeft dit jaar uit eigen beweging Nederlandse aspirant-adoptieouders benaderd en kinderen aangeboden. De BZA heeft deze ongewenste situatie gemeld bij de Centrale Autoriteit en tegelijkertijd aandacht gevraagd voor de daadwerkelijke nood ter plekke). In Zuidelijk Afrika dreigt een complete generatie

ouders door Aids te worden weggevaagd. Van de in eerdere publicaties van Wereldkinderen veronderstelde verhoogde acceptatiegraad voor ongehuwde moeders in veel landen is ook nauwelijks sprake. We zouden willen dat het waar is, maar voor zo'n internationale emancipatie zijn helaas geen gegevens voorhanden. Integendeel. Ongetrouwde moeders zijn nog dagelijks het kind van de rekening.

Wij zijn geen voorstander van het louter verhogen van de adoptiecapaciteit. Het gezinsonderzoek (met 2 tot 3 procent afwijzingen) mag wat ons betreft verder aangescherpt worden om de betrouwbaarheid van de geschiktheid van adoptieouders nog verder te waarborgen. Wij zijn er echter ten volle van overtuigd dat er niet alleen meer adopties gewenst zijn, maar dat dit ook noodzakelijk is. Omdat er, als trieste werkelijkheid, genoeg kinderen zijn die gebaat zijn bij adoptie.

Cijfers interlandelijke adoptie

U geeft aan dat de door ons gebruikte cijfers onduidelijk onderbouwd zijn en ten dele onjuist. Eerder in deze brief meldden wij u dat u uw uitspraken niet cijfermatig onderbouwt. Wij hebben onze uitspraken over adoptie met cijfermateriaal gestaafd. Er is dan ook geen sprake van onduidelijk onderbouwde cijfers. Cijfers hoeven niet onderbouwd te worden; ze onderbouwen een verhaal. Waar de gepresenteerde cijfers onderling niet volledig vergeleken kunnen worden hebben we dit expliciet aangegeven. Verder hebben we al onze bronnen opgevoerd, stuk voor stuk betrouwbare en gevestigde organisaties op het gebied van interlandelijke adoptie of centrale autoriteiten. Onze informatie is daarmee eenvoudig verifieerbaar.

Uw redenering dat waar er in andere landen sprake is van een aanzienlijke toename van het aantal kinderen, dit niet aangevoerd kan worden als bewijs dat dit ook voor Nederland mogelijk is, delen we niet. Het is ons ten enenmale onduidelijk waarom de cijfers gecorrigeerd zouden moeten worden op aspecten als leeftijd en land van herkomst. We kunnen nauwelijks geloven dat de groep in het buitenland geadopteerde kinderen die ouder zijn dan in Nederland wettelijk mogelijk is een significante rol speelt. Het argument van land van herkomst geeft juist de denkrichting aan hoe het aantal adopties naar Nederland wél verhoogd kan worden. Als we de Nederlandse lijst van landen van herkomst bekijken, dan moeten we constateren dat daarin een groot aantal landen ontbreekt die wel prominent op de lijst van andere ontvangende landen staan.

Jongere en oudere kinderen

In uw brief maakt u terecht een onderverdeling in het profiel van adoptieouders. Wij onderschrijven het gegeven dat er veel mensen zijn die het liefst een zo jong mogelijk kindje adopteren. Vanuit het oogpunt van een eerste ouderschap is dat overigens een begrijpelijke en natuurlijke wens. Tegelijkertijd merken wij bij veel adoptieouders dat zij na een eerste adoptie toenemend openstaan voor een ouder kindje of voor een kindje met een medische indicatie.

De vraag naar jonge kinderen is een gegeven, maar het beeld van adoptieouders die alleen maar belangstelling hebben voor baby's is te ongenueanceerd. Waar hier al sprake van is, is dat verder wellicht terug te voeren op informatie die tijdens de VIA voorlichtingscursus werd / wordt gegeven over hechtingsproblematiek. Veel ouders baseren hun voorkeur voor een zo jong mogelijk kindje op de informatie die zij ontvangen hebben over hechtingsproblematiek. Over kinderen met een medische indicatie horen aspirant-adoptieouders vaak bij een vergunninghouder voor het eerst de reële mogelijkheden en consequenties. Een uitgebreidere voorlichting op het gebied van Special Needs tijdens de VIA cursus kan daarin meer ten goede veranderen.

U pleit zeer terecht voor de positie van oudere kinderen, een groep die juist gebaat is bij adoptie. Des te meer verbaast het ons dat Wereldkinderen zélf lange tijd niet meer heeft bemiddeld voor kinderen uit China van 24 maanden en ouder en daarmee dus (aspirant)

ouders gedwongen heeft zich voor de bemiddeling van juist deze kinderen te wenden tot de andere twee vergunninghouders die bemiddelen voor China. Het past Wereldkinderen niet om vervolgens te concluderen dat er onvoldoende ouders zijn die belangstelling tonen voor oudere kinderen.

Om mensen, zoals de vereniging Wereldkinderen blijktens uw brief voorstaat, te bewegen tot het adopteren van een ouder kindje door daartoe de wachtlijst als instrument in te zetten lijkt ons een oneigenlijk gebruik van het instrument. De noodzaak van het überhaupt toepassen van het instrument wachtlijst is tot nu toe nog steeds onvoldoende beargumenteerd. De keuze om open te staan voor een kind moet vrij zijn. De realisering van die keuze mag vervolgens afhankelijk zijn van de mogelijkheden daartoe. Het is ons inziens onethisch om mensen te stimuleren tot een keuze waar ze ten diepste niet achterstaan door ze een snellere procedure voor te houden. Die keuze voor een ouder kind kan meer weloverwogen tot stand komen als die keuze niet vóór maar dóór ouders gemaakt wordt. Uiteindelijk geldt ook hier dat hoe meer gewenst, hoe beter het kind zal ingroeien in de gezinssituatie.

Uitbreiding capaciteit vergunninghouders

U stelt dat nergens aangetoond is dat de bestaande vergunninghouders het werk niet aan kunnen, ook niet als er meer kinderen zouden komen. Dat verbaast ons. Van adoptieouders horen wij andere geluiden, zoals de telefonische (on-)bereikbaarheid van medewerkers van uw organisatie. Verder heeft u herhaaldelijk aangegeven dat u de capaciteit ontbreekt om deelbemiddelingsverzoeken in behandeling te nemen. Met het argument “geen tijd” en “te druk” heeft u de afgelopen maanden regelmatig verzoeken tot deelbemiddeling afgewezen. Een gebrek aan capaciteit hoeft niet aangetoond te worden waar uw organisatie daar zelf regelmatig een beroep op doet. In persoonlijke gesprekken met bestuursleden van onze diverse partners is in de afgelopen jaren door uw vereniging en door andere vergunninghouders zelf een aantal keren aangegeven dat u er niet voor kiest om uw capaciteit uit te breiden. Er is in die zin sprake van een doelbewust beleid, niet van externe omstandigheden buiten uw invloed. Waar u eerder in uw brief refereert aan quota voor kinderen, wil dat niet altijd zeggen dat hier sprake is van een knelpuntfactor. Een land als China vraagt wat een vergunninghouder qua capaciteit aankan en houdt daar vervolgens rekening mee. Niets staat u in de weg om aan te geven dat u in deze meer kan.

In het jongste nummer van Wereldkinderen stelt u dat u uw organisatie nog duidelijker wil profileren als actief op het gebied van projecthulp. Adopties worden daarmee een afgeleide doelstelling. Dat is een legitieme keuze, zolang u daarbij niet voorbijgaat aan het feit dat adoptieouders grotendeels van u afhankelijk zijn. Uw keuze voor andere kerntaken kan niet geaccepteerd worden als motivatie om minder prioriteit te geven aan adopties waar adoptieouders voor wat betreft hun adoptiewens verplicht op u moeten terugvallen. U zou deze adoptieouders opnieuw de ruimte kunnen geven door een aantal van uw claims terug te geven aan Justitie, dan wel over te dragen aan andere vergunninghouders, temeer daar uw verminderde inspanningen het u onmogelijk maken deze claims verder te ontwikkelen omdat uw inspanningen dan te versnipperd zullen zijn. Overigens zouden wij liever zien dat u (en de andere vergunninghouders) de opzet van het huidige Convenant zouden opzeggen.

Convenant en nieuwe vergunninghouders

Wij willen als adoptieouders een neutrale positie innemen tegenover alle vergunninghouders. Uw opmerkingen over de samenwerking met de NAS kunnen wij gezien de algemene beschrijvingen onvoldoende inhoudelijk beoordelen. Wel verbaast het ons dat u moeite heeft met een verhoogde activiteit van de NAS. Een goed functionerende nieuwe vergunninghouder zal ons inziens een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan de mogelijkheid om buitenlandse kinderen een Nederlands adoptiehuis te geven. De NAS

heeft in een aparte brief aan de Vaste Kamercommissie aangegeven dat zij moeite heeft met het Convenant, omdat dit Convenant geënt is op zogenaamde 'claims', waarbij complete landen door een enkele vergunninghouder opgeëist worden. De opmerking daarbij is dat een aantal claims 'leeg' is, zodat in de praktijk anderen van (andere contacten in) deze landen geen gebruik kunnen maken. We laten deze opmerkingen voor de NAS, omdat wij geen vergunninghouder zijn, maar een groep adoptieouders. Wij onderschrijven echter dat de 'claimcultuur' haar doel voorbijgeschoten is, gebaseerd is op een verouderde manier van bedrijfsvoering en door de uitwerking in de praktijk onwenselijk is, kortom regentesk. Te vaak zijn, ook door de vereniging Wereldkinderen, pogingen gedaan om contacten voor individuele zelfdoeners uit te sluiten met een simpel beroep op de eigen activiteit in hetzelfde land, ook als er sprake was van geheel andere provincies en geheel andere tehuizen. Voorbeelden hiervan zijn goed gedocumenteerd en zullen bij de evaluatie van de Wobka zeker ingebracht worden.

Zelfdoeners

U stelt dat conform het Haags Adoptieverdrag deelbemiddeling niet mogelijk is voor verdragslanden. In het Haags Adoptieverdrag wordt zelfdoen echter nergens specifiek uitgesloten. Op dit moment loopt zoals u weet over dit onderwerp een juridische procedure bij de Raad van State.

Het deelbemiddelingsonderzoek is in Nederland wettelijk ondergebracht bij de vergunninghouders. Van vergunninghouders wordt een onafhankelijke controlerende rol verwacht. Het beeld dat u schetst van deelbemiddeling en zelfdoeners toont ondubbelzinnig aan dat u deze wettelijke taak verre van onafhankelijk uitvoert. In eerdere correspondentie heeft het AOO gepleit voor een onafhankelijke toezichthouder voor de controle van contacten van zowel deelbemiddelaars als vergunninghouders. Uw brief onderstreept het belang hiervan.

U geeft aan dat u in de wettelijk gestelde tijd een contact van een zelfdoener niet kunt controleren. Des te meer verbazen wij ons er over dat u in diezelfde tijdsspanne wel regelmatig een verzoek tot samenwerking richt aan diezelfde contacten van zelfdoeners. Daarmee wordt uw eigen argument waarin u zorgvuldigheid aan tijdsduur koppelt ontkracht en wordt tevens aangetoond dat u geen invulling geeft aan uw functie van onafhankelijk controleorgaan. Contacten tegelijkertijd controleren én benaderen voor verdere samenwerking is ongepast. Uw aanbeveling om de bestaande situatie rondom deelbemiddeling goed te evalueren onderschrijven wij dan ook volkomen.

Met nadruk willen wij nogmaals stellen dat zelfdoeners er in principe geen bezwaar tegen hebben om contacten met vergunninghouders te delen of aan hen over te dragen mits dit voldoende transparant geregeld is. Op dit moment hebben zelfdoeners zelf het initiatief genomen om informatie over adoptiemogelijkheden in Bulgarije met de vereniging Wereldkinderen te delen om de mogelijkheden voor Bulgaarse kinderen voor een plek in een Nederlands gezin te vergroten. Alleen dit gegeven al laat zien dat u een onnodig negatief beeld schetst van zelfdoen en zelfdoeners.

Ouders hebben de vrije wettelijke keuze tussen deelbemiddeling en volledige bemiddeling. Waar u ageert tegen de mogelijkheid van deelbemiddeling beperkt u de keuze tot uitsluitend volledige bemiddeling. Als de mogelijkheid van deelbemiddeling vervalt dan zal het aantal beginseltoestemmingen dat in omloop is automatisch door vergunninghouders via een volledige bemiddelingsprocedure afgewerkt worden. U trekt daarmee de volledige stroom van bemiddelingen naar de vergunninghouders toe. Het mag duidelijk zijn dat daarmee ook een eigen belang gemoeid is en dat u alleen om die reden al niet de aangewezen instantie bent om een objectief oordeel over zelfdoen te geven.

Waar u stelt dat u deelbemiddeling niet in het belang van het kind acht, wordt wat ons betreft een fatsoensnorm overschreden. Het belang van een kind is te kostbaar om iedere keer onuitgewerkt in te zetten als retorisch instrument bij het nastreven van uw eigen doelstellingen.

Wij spreken de hoop uit dat we gezamenlijk als bemiddelaars en ouders adoptie positief kunnen herwaarderen. Dat we adoptie erkennen als de laatste mogelijkheid voor een kind en tegelijkertijd waarderen als een kans voor een kind op een veilige gezinssituatie. Dat er concrete doelen gesteld kunnen worden om meer van zulke gezinssituaties mogelijk te maken. Dat we met respect voor kinderen binnen het kader van het Haags Adoptieverdrag durven te praten over meer adopties.

Wij hopen dat wij met elkaar de gelegenheid kunnen vinden voor een vruchtbaar vervolg contact.

Met vriendelijke groet,

AdoptieOudersOverleg

G. W. Willemsen
voorzitter LAVA

L..J.C Schelhaas
voorzitter Stichting Rode Draad

W.J.A. Halm
voorzitter BZA

cc: Vaste Kamercommissie voor Justitie
Centrale Autoriteit Interlandelijke Adoptie
Stichting Adoptie Voorzieningen